

Raport final al consilierului-auditor ⁽¹⁾**Unități de disc optice****(AT.39639)**

(2016/C 484/09)

Introducere

1. Proiectul de decizie se referă la un cartel în care au fost implicați anumiți furnizori mondiali de unități de disc optice. Potrivit proiectului de decizie, acești furnizori și-au coordonat comportamentul în ceea ce privește evenimentele de ofertare pentru unități de disc optice organizate de doi fabricanți de calculatoare personale, Dell Inc. („Dell”) și Hewlett Packard („HP”).
2. Întreprinderile sau societățile în comun despre care se constată în proiectul de decizie că au participat la cartel sunt: Philips ⁽²⁾, Lite-On ⁽³⁾, Philips-Lite-On ⁽⁴⁾, Hitachi-LG ⁽⁵⁾, Toshiba-Samsung ⁽⁶⁾, Sony ⁽⁷⁾, Sony Optiarc ⁽⁸⁾ și Quanta Storage Inc.

Etapa de investigare

3. Cazul decurge din cererea de acordare a imunității la amenzi transmisă în comun de Philips, Lite-On și Philips & Lite-On. Ulterior, Comisia a primit o cerere de clemență din partea întreprinderii Hitachi-LG. Niciuna dintre celelalte părți nu a depus o cerere de clemență.
4. Comisia nu a efectuat inspecții. În iunie 2009, Comisia a adresat solicitări de informații specifice mai multor întreprinderi implicate în sectorul unităților de disc optice.

Comunicările privind obiecțiunile adoptate de Comisie

5. Comisia a adoptat o comunicare privind obiecțiunile la data de 18 iulie 2012 („comunicarea privind obiecțiunile”). Acest fapt a fost comunicat anumitor entități ale întreprinderilor care fac obiectul proiectului de decizie, precum și unei alte întreprinderi.
6. La 18 februarie 2014, Comisia a adoptat două comunicări suplimentare privind obiecțiunile („comunicările privind obiecțiunile din februarie 2014”): una adresată întreprinderilor Koninklijke Philips N.V., Lite-On IT Corporation și Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation, iar cealaltă unei alte întreprinderi. Scopul comunicărilor privind obiecțiunile din februarie 2014 era de a clarifica, modifica și completa obiecțiunile formulate împotriva destinatarilor în comunicarea privind obiecțiunile în ceea ce privește răspunderea acestora pentru pretinsa încălcare.
7. La 1 iunie 2015, Comisia a adoptat încă o comunicare suplimentară privind obiecțiunile ⁽⁹⁾. Unicul scop al acestei comunicări („comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015”) a fost de a completa comunicarea privind obiecțiunile și comunicările suplimentare privind obiecțiunile din februarie 2014 prin adresarea aceluiași obiecțiuni și altor entități juridice ale căror societăți-mamă (sau predecesoare ale acestora) primiseră deja comunicarea privind obiecțiunile. Comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015 a fost adresată și societăților-mamă ale acestor entități juridice suplimentare. Alți destinatari ai comunicării privind obiecțiunile nu au fost vizați de comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015, care nu a modificat și nici nu a extins obiecțiunile ridicate împotriva acestora în comunicarea privind obiecțiunile.

⁽¹⁾ În temeiul articolelor 16 și 17 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (JO L 275, 20.10.2011, p. 29).

⁽²⁾ Entitățile Philips cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Koninklijke Philips N.V. și Philips Electronics North America Corporation.

⁽³⁾ Entitățile Lite-On cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Lite-On Technology Corporation și Lite-On Sales & Distribution, Inc.

⁽⁴⁾ Entitățile Philips-Lite-On cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation și Philips & Lite-On Digital Solutions USA, Inc.

⁽⁵⁾ Entitățile Hitachi-LG cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Hitachi-LG Data Storage, Inc., Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc.

⁽⁶⁾ Entitățile Toshiba-Samsung cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Toshiba Samsung Storage Technology Corporation și Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corporation.

⁽⁷⁾ Entitățile Sony cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Sony Corporation și Sony Electronics Inc.

⁽⁸⁾ Entitățile Sony Optiarc cărora le este adresat proiectul de decizie sunt Sony Optiarc Inc. și Sony Optiarc America Inc.

⁽⁹⁾ Aceasta a fost adresată întreprinderilor Koninklijke Philips N.V., Philips Electronics North America Corporation, Philips Taiwan Ltd., Lite-On Technology Corporation, Lite-On Sales & Distribution, Inc., Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation și Philips & Lite-On Digital Solutions USA, Inc.

8. În răspunsurile lor scrise la comunicarea privind obiecțiunile, două părți interesate au criticat trimiterile generale la o anexă la comunicarea privind obiecțiunile în care erau prezentate, într-un tabel, exemple specifice de contacte coluzive suspectate. Am analizat comunicarea privind obiecțiunile și anexa în cauză. Contrar celor susținute de părțile în cauză, anexa respectivă le permitea destinatarilor comunicării privind obiecțiunile să identifice evenimente și elemente de probă specifice deținute împotriva lor și să deducă din acestea concluziile pe care intenționa să le tragă Comisia pe baza fiecăruia dintre contactele menționate în anexă. Această apreciere este confirmată de faptul că părțile în cauză au fost capabile să prezinte argumente în apărare cu privire la toate acuzațiile din comunicarea privind obiecțiunile. Întrucât comunicarea privind obiecțiunile și comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015 sunt, în afară de lista de destinatari, aproape identice, inclusiv în ceea ce privește anexa în cauză, o evaluare similară se profilează și în ceea ce privește comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015.

Termenele pentru transmiterea răspunsurilor în scris la comunicarea privind obiecțiunile și la comunicările suplimentare privind obiecțiunile adoptate ulterior

9. Direcția Generală Concurență („DG Concurență”) a acordat câtorva dintre destinatarii comunicării privind obiecțiunile prelungiri ale termenului de 8 săptămâni prevăzut inițial pentru a răspunde în scris la comunicarea privind obiecțiunile. Am primit cereri motivate din partea altor doi destinatari ai comunicării privind obiecțiunile pentru prelungirea acestei perioade, după ce DG Concurență respinsese aceste solicitări. Am acordat prelungiri de o săptămână și o zi lucrătoare.
10. Destinatarii comunicărilor suplimentare privind obiecțiunile din februarie 2014 au răspuns în termenul (de patru săptămâni de la primire) stabilit pentru transmiterea observațiilor scrise.
11. Pentru a răspunde la comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015, DG Concurență a stabilit un termen de aproape cinci săptămâni de la primirea respectivei comunicări suplimentare privind obiecțiunile. Toți destinatarii au răspuns în termenul respectiv.

Accesul la dosarul investigației

12. După primirea comunicării privind obiecțiunile, destinatarii acestora s-au prevalat de posibilitatea de a avea acces la acele părți din dosarul Comisiei care erau disponibile doar la sediul Comisiei. DG Concurență a pus la dispoziție restul dosarului accesibil destinatarilor în cauză pe un dispozitiv electronic de stocare.
13. DG Concurență a tratat o serie de cereri de acces suplimentar.
14. Într-o scrisoare care însoțea comunicările suplimentare privind obiecțiunile din februarie 2014, DG Concurență a explicat că elementele de probă reținute împotriva destinatarilor respectivi ai comunicărilor suplimentare privind obiecțiunile fie fuseseră furnizate de acești destinatari, fie fuseseră puse la dispoziția acestora în cadrul accesului la dosar după adoptarea comunicării privind obiecțiunile. În consecință, DG Concurență nu a considerat că era nevoie de acces la dosar suplimentar în urma adoptării comunicărilor suplimentare privind obiecțiunile din februarie 2014.
15. Destinatarii comunicării suplimentare privind obiecțiunile din iunie 2015 s-au prevalat de dreptul lor de acces la dosarul Comisiei.

Scrisoarea de expunere a faptelor din iunie 2015

16. La 13 martie 2015, DG Concurență a adresat o scrisoare părților vizate, la care a atașat documente suplimentare primite de la Dell și HP. Printr-o scrisoare de expunere a faptelor din data de 3 iunie 2015, DG Concurență a comunicat părților respective informații cu privire la utilizarea preconizată a acestor documente de către Comisie în cazul de față.
17. DG Concurență a stabilit, pentru eventualele observații transmise în scris ca răspuns la scrisoarea de expunere a faptelor, un termen de două săptămâni de la primirea acesteia prin e-mail. Toate părțile vizate, mai puțin una, au răspuns în termenul prevăzut. DG Concurență a acordat părții rămase o prelungire de o săptămână a perioadei pentru a da un răspuns.

Persoană terță interesată: Dell

18. La 31 octombrie 2012, am primit din partea întreprinderii Dell cererea motivată de a fi audiată ca persoană terță interesată în temeiul articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ și al articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei ⁽²⁾. În conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Decizia 2011/695/UE, am constatat că Dell a demonstrat că avea un „interes suficient” în sensul acestor dispoziții. În consecință, am admis participarea întreprinderii Dell ca persoană terță interesată.

(1) În conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1) și cu articolul 13.

(2) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, 27.4.2004, p. 18).

19. În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004, DG Concurență a informat Dell în scris cu privire la natura și obiectul procedurii, iar Dell și-a prezentat ulterior punctul de vedere în scris.

Audierea

20. Audierea a avut loc în decursul unei zile și jumătate, la 29 și 30 noiembrie 2012. Toate entitățile cărora le-a fost adresată comunicarea privind obiecțiunile, cu excepția uneia, au participat la audiere. Nu au existat sesiuni cu ușile închise.
21. Am respins cererea Dell de a participa la audiere. În temeiul articolului 6 din Decizia 2011/695/UE, nu am considerat că acest lucru era oportun ⁽¹⁾. În primul rând, prezența Dell ar fi descurajat probabil solicitantii de imunitate sau de clemență să participe pe deplin și în mod activ la audiere. În al doilea rând, la un nivel mai general, acordarea permisiunii ca un potențial solicitant de despăgubiri să participe la o audiere ar fi putut avea un efect negativ asupra programului de clemență al Comisiei. În al treilea rând, prezența Dell ar fi putut să afecteze schimburile deschise de informații dintre Comisie și destinatarii comunicării privind obiecțiunile, și, prin urmare, ar fi riscat să submineze capacitatea părților interesate de a prezenta o apărare eficace. În al patrulea rând, am considerat că este puțin probabil că Dell, față de care coluziunea suspectată fusese ascunsă, ar fi fost în măsură să aducă o contribuție importantă la clarificarea situației de fapt din acest caz în cadrul audierii ⁽²⁾. În al cincilea rând, Dell nu primise acces la comunicarea privind obiecțiunile sau la dosarul investigației, iar discuțiile în cadrul audierii urmau să se concentreze, probabil, pe interpretarea comunicării privind obiecțiunile și a elementelor de probă din dosarul respectiv. În sfârșit, trebuie reținut, chiar dacă acest lucru nu a fost un motiv decisiv pentru decizia pe care am luat-o, că cererile formulate de persoane terțe, precum Dell, într-un stadiu avansat de pregătire a audierii ar fi fost de natură să perturbe organizarea audierii ⁽³⁾.
22. În cursul audierii, DG Concurență a adresat o întrebare unei societăți în comun cu privire la o declarație făcută în notificarea din cadrul procedurii de control al concentrărilor economice (formularul CO), prezentată de societățile-mamă ale acesteia în temeiul normelor UE privind controlul concentrărilor economice în vigoare la momentul înființării respectivei societăți în comun. Am avertizat partea în cauză că această întrebare reprezenta, în opinia mea, o neregulă procedurală și că partea respectivă putea alege să nu răspundă. În temeiul normelor UE privind controlul concentrărilor economice, Comisia nu poate utiliza informațiile obținute în contextul procedurilor de control al concentrărilor în alte proceduri (privind un cartel) ⁽⁴⁾. Având în vedere că partea în cauză a decis să răspundă la întrebare, am concluzionat că exercitarea efectivă a dreptului său la apărare nu a fost compromisă.
23. În răspunsurile lor scrise la comunicările suplimentare privind obiecțiunile din februarie 2014 și la comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015, destinatarii vizați nu au cerut să își prezinte argumentele mai pe larg în cadrul unei audieri ⁽⁵⁾.

Proiectul de decizie

24. După audierea părților în cauză, Comisia a renunțat la acțiunea sa cu privire la o singură întreprindere. În ceea ce privește două întreprinderi și o societate în comun, decizia nu menține obiecțiunile prezentate în comunicarea privind obiecțiunile, în comunicările suplimentare privind obiecțiunile din februarie 2014 și în comunicarea suplimentară privind obiecțiunile din iunie 2015 (împreună, „comunicările privind obiecțiunile”), în condițiile în care obiecțiunile în cauză se refereau la un comportament legat de unul dintre cei doi clienți de unități de disc optice în cauză.
25. Spre deosebire de comunicările privind obiecțiunile, nu au fost reținute circumstanțe agravante împotriva destinatarilor proiectului de decizie.
26. Proiectul de decizie precizează că destinatarii deciziei menționate au participat la un cartel care a durat de la 23 iunie 2004 până la 25 noiembrie 2008. Această durată totală este mai scurtă decât cea presupusă în comunicările privind obiecțiunile. Duratele perioadelor pentru care sunt ținuți răspunzători destinatarii individuali ai proiectului de decizie sunt în toate cazurile mai scurte decât perioadele corespunzătoare prezentate în comunicările privind obiecțiunile. Reducerea duratei răspunderii pentru entitățile ținute răspunzătoare variază de la aproximativ șapte luni la puțin peste patru ani și opt luni.

⁽¹⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004.

⁽²⁾ A se vedea considerentul 13 din Decizia 2011/695/UE.

⁽³⁾ Întreprinderea Dell avea cunoștință de mult timp de prezentele proceduri, însă nu a cerut să obțină statutul de persoană terță interesată decât cu o lună înainte de audiere. Solicitarea oficială de a participa la audiere a fost primită cu mai puțin de o săptămână înainte de audiere.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1). O dispoziție identică figura și în normele privind controlul concentrărilor economice care se aplicau anterior.

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004.

27. În plus, comunicările privind obiecțiunile au oferit părților în cauză, în conformitate cu punctul 85 din Comunicarea Comisiei privind cele mai bune practici de desfășurare a procedurilor inițiate în aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE ⁽¹⁾, posibilitatea de a formula observații privind metoda avută în vedere pentru stabilirea amenzilor. Având în vedere comentariile primite de Comisie în acest sens, în proiectul de decizie se utilizează o abordare modificată pentru estimarea valorii vânzărilor în scopul calculării amenzilor.

Observații finale

28. În temeiul articolului 16 din Decizia 2011/695/UE, am examinat dacă proiectul de decizie se referă exclusiv la obiecțiunile cu privire la care părțile au avut posibilitatea de a își face cunoscute punctele de vedere. Am ajuns la o concluzie afirmativă.
29. În ansamblu, concluzionez că în prezentul caz s-a asigurat exercitarea efectivă a drepturilor procedurale.

Bruxelles, 9 octombrie 2015.

Wouter WILS

⁽¹⁾ JO C 308, 20.10.2011, p. 6.